

Sprawozdanie z konferencji naukowej „Teorie komunikacji i mediów”

(Łądek-Zdrój, 16–18 listopada 2009 roku)

W dniach 16–18 listopada 2009 roku w Łądku-Zdroju odbyła się konferencja „Teorie komunikacji i mediów”, organizowana przez Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Wrocławskiego. Tematem przewodnim spotkania był „niedualizm/konstruktywizm” – zagadnienie umożliwiające wielopłaszczyznowe i wieloaspektowe ujęcie, co przełożyło się na mnogość sygnalizowanych na konferencji zagadnień.

Po dokonaniu przez organizatorów oficjalnego otwarcia konferencji rozpoczęto pierwszy z paneli, poświęcony tematyce komunikacji. Michael Fleischer prezentował „sensowne i bezsensowne ujęcia komunikacji”, analizując komunikacyjny metajęzyk, obalając stereotypy i niespójne stwierdzenia, dotyczące tej dziedziny. Wątek komunikacji kontynuował Michał Wróblewski, przedstawiając związki między komunikacją a ideologią na podstawie pism Gramsciego, Althussera i Halla. Również komunikacji dotyczyły badania, których wyniki zaprezentowała Agnieszka Kucharska, poruszając zagadnienie wpływu socjalizacji na procesy komunikacyjne z uwagi na kompetencje społeczne ich użytkowników. Rezultaty przeprowadzonych badań przedstawił także Maurycy Graszewicz, badający grupę komunikacyjną, za jaką uznał użytkowników motocykli. Jego pointa, wedle której „wszystko jest komunikacją”, zakończyła poświęconą tej dziedzinie pierwszą część spotkania.

Zagadnieniu związków mediów i kultury masowej poświęcono kolejny panel. Rozpoczęło go wystąpienie prof. Marka Jezińskiego, traktującego „Internet jako przestrzeń dźwiękowego dialogu” i prezentującego „sieciowe blogspoty jako sferę sieciowej konsumpcji muzyki nie tylko popularnej”. Zagadnienia związane z nowymi mediami poruszyła Barbara Brodzińska, przedstawiając kwestię profesjonalizacji komunikowania politycznego w ujęciu teoretycznym. Poruszony został wątek marketingu międzywyborczego, co stanowiło przyczynek do kolejnego referatu, w którym Łukasz Wojtkowski przedstawiał problem kampanii wyborczej, zastanawiając się, czy jest ona wydarzeniem medialnym, czy zmediatyzowanym. Sposób prowadzenia kampanii wyborczej stanowił także oś wystąpienia Marty Dorendy, wskazującej na „bez-polityczność przekazów w polskich

kampaniach wyborczych”, które nazwała „kopiami bez oryginału”. O przekazie medialnym mówił także Leszek Budrewicz, wieszczący „koniec tradycyjnego podziału na prasę, radio, telewizję”, tożsamy z „homogenizacją mediów w Internecie”. Przyszłości i drogom rozwoju mediów w kontekście kultury masowej swoją prezentację poświęcił też Michał Grał, którego referat zamknął pierwszy dzień obrad.

Pierwszy z paneli drugiego dnia konferencji dotyczył komunikacji medialnej. Przedstawiono zagadnienie komunikowania rzeczywistości w radiu (Grażyna Stachyra), konteksty poznawcze w nowym zjawisku, jakim jest *edutainment* (Magdalena Piechota), a także zastanawiano się nad istotą relacji między fatycznością a komunikacją medialną (Danuta Kępa-Figura). Paweł Nowak przedstawił „archetypy marketingowe jako zasadę retorycznej organizacji tekstów medialnych i reklamowych”, a Marcin Pielużak analizował rolę mediów alternatywnych, niekoniecznie powiązanych z Internetem, we współczesnej komunikacji. Terrorizm jako zjawisko komunikacyjne potraktowała Karolina Lachowska, prezentująca wyniki badań nad społecznym odbiorem tego zjawiska. Ciekawe zagadnienie roli i funkcji rzeczywistości liczb w komunikacji medialnej poruszyła Anette Siemes, badająca przekazy medialne pod kątem kontekstu występowania liczb. Wprowadzając publiczność w temat przewodni konferencji, związki między konstruktywizmem a komunikacją analizowali: Jacek Kołodziej, mówiący o wartościach europejskich z perspektywy „miękkiego” konstrukcjonizmu społecznego, oraz Michał Grech, badający konstrukcję wewnętrzną i zewnętrzną komunikacji o uczelni z perspektywy zarządu, studentów i kandydatów.

Panel zatytułowany „niedualizm/konstruktywizm” rozpoczęło wystąpienie Piotra Maronia, przedstawiającego relacje między współczesną socjologią nauki a dualistyczną koncepcją nauki. Referat Marka Graszewicza, Maurycego Graszewicza oraz Dominika Lewińskiego traktował o społeczno-komunikacyjnych konsekwencjach niedualizmu, a Adam Pawłowski prezentował „ilościowe badania słownictwa jako źródło hipotez”, ujmując je w kontekście realizmu i konstruktywizmu poznawczego i kończąc kolejny dzień naukowych rozważań.

Ostatnia część konferencji dotyczyła mediów, szczególnie nowych – Łukasz Śmigiel przybliżył „wybrane strategie promocji literatury popularnej w Polsce i na świecie z wykorzystaniem nowych mediów”, Jerzy Biniewicz zaś poruszył kwestię obecności tabloidów w dyskursie naukowym. Adam Szynol przedstawiał problemy definicyjne mediów lokalnych, natomiast wystąpienie Romana Wróblewskiego dotyczyło zjawiska stosowanego również dziś – czarnej propagandy. Prelegent zaprezentował kwestię z historycznego punktu widzenia, wspominając o „fałszywkach” gazet podziemnych z lat 80. ubiegłego wieku. Obrady zakończyła prezentacja „nowego gracza na rynku mediów regionalnych” – telewizji Silesia.

Spotkanie, które odbyło się w Łądku-Zdroju, było trzecią już edycją konferencji „Teorie komunikacji i mediów”. Z roku na rok skupia ona przedstawicieli coraz

to nowych dziedzin nauki, poszerzając spektrum rozważań. Okazuje się, że badania nad komunikacją i nowymi mediami są prowadzone na wielorakich płaszczyznach. Interdyscyplinarność konferencji stanowi jej niewątpliwą zaletę, przyczyniając się do zwiększenia różnorodności prezentowanych zagadnień, co z kolei przysparza jej zainteresowanych odbiorców.

Marta Dorenda
(Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)